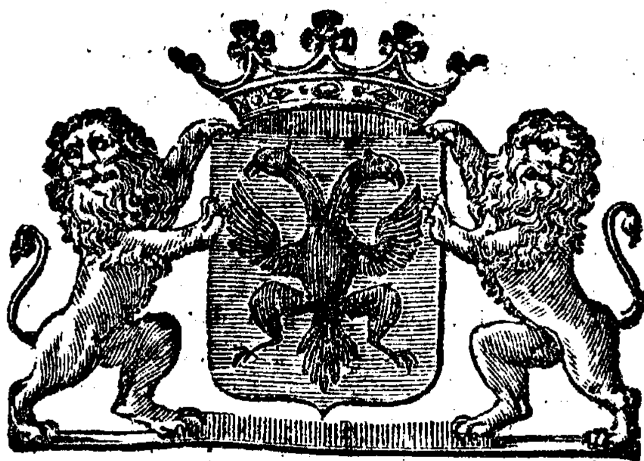
A°. 1841.

N°. 83.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

DONDERDAG 29 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Het Instituut, institutisch verdedigd.

Iemand die lid is van het Instituut of wel zulks verdient te wezen, heeft zich gruwelijk geërgerd aan ons artikel van 22 april over die merkwaardige instelling eens *vreemden konings*. Als een lava van grimmige spijt barsten hem allerlei boosaardige woorden: laster, bijtende scherts, verdraaijing, enz. uit den boezem. Het deed ons innig leed van den institutischen man. »Daar en is een," dachten wij met SALOMO, »die woorden als steken van een zwaard onbedachtelijk uitspreekt."

Waarin toch bestond onze laster of verdraaijing? — De institutische man brengt ze zelf onder drie punten.

De *eerste verdraaijing* is, dat de minister DE KOCK het Instituut zou hebben opgestookt eene zitting te houden en daar den koning op te noodigen. Zoo zegt de institutische man; maar wat bewijs levert hij voor zijne bewering? waaruit mag men opmaken dat de heer DE KOCK ten aanzien dier opstooking zijne handen in onschuld kan [illegible] Geen bewijs hoegenaamd wordt daarvoor bijgebragt. Want de aanvoering »dat de koning geboren beschermheer van het Instituut is en dus het regt heeft van voor te zitten" — hetgeen wij geenszins ontkenden, — bewijst niets tegen de kwestieuse opstooking. Wij blijven dezelve dus, tot nader bewijs, voortdurend onderstellen; te meer, omdat de heer DE KOCK die opstooking met de beste bedoeling kan hebben gepleegd. Z. Exc. kan — en dit moet ieder opregt lid en voorstander des Instituuts even waarschijnlijk als vleijend voorkomen — Z. Exc. kan in de onschuld zijns harten hebben gedacht dat hij den koning, bij deszelfs vertoef te Amsterdam, geen aangenamer versnapering dan eene zitting des Instituuts verschaffen kon. — Men oordeele thans, zeggen wij met de woorden van den institutischen schrijver, wat men over deze *eerste* verdraaijing der daadzaken door de *Arnhemsche Courant* te denken hebbe.

»*Tweede* verdraaijing (wij schrijven de geheele rubriek letterlijk af): Het Instituut heeft, volgens de *Arnhemsche Courant*, den koning *uren* bezig gehouden. Volgens de waarheid, is de zitting ten half vier ure begonnen en was zij voor half zes ure afgeloopen. Zij heeft dus geene twee uren geduurd." — Dit is *mogelijk*; het kan wezen dat zij volgens den *waren* tijd eene halve of drie kwart minuut korter duurde. Maar het is even waar, dat iets, hetwelk den eenen slechts een uur negen en vijftig en drie kwart minuut schijnt te duren, den anderen wel negen en vijftig uren lang voorkomt.

»*Derde verdraaijing*: volgens de *Arnhemsche Courant* heeft de koning gegaapt en zich schrikkelijk verveeld." Nu merke men op, hoe de institutische man redeneert. Ziehier hoe hij, onmiddelijk na de aangehaalde woorden, wederlegt: »Dat heeft de Arnhemmer heel uit Arnhem kunnen zien." *Heel* uit Arnhem: institutisch Hollandsch. Met die aanmerking moet intusschen bedoeld worden — zoo er iets mede bedoeld wordt — dat men iets dergelijks niet weten kan zonder er *zelf* getuige van geweest te zijn. Daarop zoudt gij dus verwachten den schrijver te hooren zeggen: Ik was in de zitting tegenwoordig, ik hield mijne oogen star op 's konings mond gevestigd, en kan op mijne eer en geweten verzekeren dat de koning geene enkele maal gegaapt heeft. Zegt de institutische schrijver nu iets dergelijks? Geenszins. De man vergeet terstond de woorden die hij neerschreef, en vervolgt onmiddelijk daarna: »Volgens de getuigenis der aanwezigen, op wie wij ons gerust durven beroepen, heeft de koning met aandacht geluisterd." Kan men nu zwakker argumenteren? Moet men niet vreemd zijn aan alle logica om zoo te redeneren? Eerst geeft men te kennen, dat iemand *tegenwoordig* moet zijn geweest om te kunnen beoordeelen of de koning zich al dan niet verveelde; en vervolgens beroept men zich op *getuigenis*, tot staving — en dat *waarvan* nog? — tot staving dat de koning aandachtig geluisterd heeft. Men durfde niet eens zeggen — en dit pleit voor de onloochenbare kracht der waarheid — dat de koning niet gegaapt, zich niet verveeld heeft; men zeide slechts dat, volgens getuigenis, de koning eene zitting, die volgens den eenen 1 uur $59\frac{3}{4}$ minuut, volgens den anderen 59 uren duurde, niet de eerste minuten met aandacht kon hebben geluisterd, en daarna door onweerstaanbare verveling en kaakverrekkende gaapzucht kon zijn overmand! Duidden wij dit niet zelve aan? Schreven wij niet: »hier *begon* de koning te gapen." Moest ieder aandachtige lezer daaruit niet opmaken, dat de koning niet van den beginne af gaapte? Dat de verveling eerst in het Instituut begon, bij voorbeeld onder het aflezen der namen en voornamen van de verschillende leden en correspondenten; dat die verveling meer en meer toenam, en eindelijk zelfs voor den heldhaftigen koning onweerstaanbaar werd? — En ligt daarin iets beleedigends voor den koning? Integendeel. Dat iemand zich somtijds verveelt, en jammerlijk verveelt, dit bewijst niets tegen zijnen smaak of geestvermogens. Integendeel. Zeer domme menschen en dieren vervelen zich nooit. Had men eene papegaai of kaketoe in stede van 1 uur $59\frac{3}{4}$ minuut, 3 uren $59\frac{1}{2}$ minuut in het Instituut bezig gehouden, hij zou misschien onafgebroken met de meeste aandacht hebben geluisterd en zich geen oogenblik hebben verveeld. Dat de koning daarentegen zich innig verveelde, bewijst, onzes achtens, veel voor den goeden smaak des konings; en dat hij het liet merken, kan *of* eene zeer gepermitteerde wraak geweest zijn, *of* wel ten betooge voor de spierkracht van Z. M. strekken; deszelfs gaapspieren zouden alsdan slechts onbedwingbaar geweest zijn.

Doch de man des Instituuts gaat het nog erger maken. Na zijne onbedrevenheid in de *redeneerkunde* en *natuurkunde* te hebben blootgelegd, gaat hij ook zijne onervarenheid in de *geschiedenis* toonen.

Alvorens deze laatste te doen *uitblinken*, moeten wij echter onze lezers nog op een staaltje zijner *highly distinguish'd* redeneerkunde vergasten. — Het geldt den gruwel der afschaffing te betoogen:

»Afschaffing van het Instituut! (eerste uitroep, ten bewijze van het gruwelijke der afschaffing) »Voorwaar! (tweede uitroep tot sterker bewijs) de »Fransche radicalen durven nog al wat zeggen, bij »hunne aanmerkingen op de budgets; maar nimmer »heeft een hunner de schaamteloosheid en den onzin (hoor! hoor! wat bewijskrachtige woorden!) »zoo verre gedreven, dat hij de afschaffing voorstelde van het Instituut: en eene der klassen van »het Fransche Instituut kost vrij wat meer dan bij »ons de geheele instelling." — Mogelijk; maar het Fransche Instituut kan *nuttig* wezen, iets waarop het voornamelijk aankomt; en wij vragen nogmaals: wat nut deed ooit het Nederlandsch Instituut? Op deze meermalen gedane vraag heeft men nog geen enkel woord ten antwoord gegeven.

»Wij hebben noch tijd noch opgewektheid," vervolgt de institutische schrijver, »om met de *Arnhemsche Courant* een pennenstrijd te beginnen over het nut dier instelling." *Dit moet men echter volstrekt doen*, wil men de doelmatigheid van het Instituut verdedigen. De woorden van onzen bestrijder zijn [illegible] te betoogen; maar hij vraagt aan de *Arnhemsche Courant* »welken indruk het zoude maken in Europa, ja in de gansche beschaafde wereld, wanneer mannen als GRIMM, als ARAGO, als VON HAMMER, als RAFN, als HOFFMAN VAN FALLERSLEBEN, als VAN BUREN, als SPOHR, als THORWALDSEN, als LAWRENCE, enz., eene circulaire ontvingen, nagenoeg van den volgenden inhoud:

Mijn Heer!

»Het koninklijk Nederlandsch Instituut, waarvan gij geassocieërde waart, heeft opgehouden te bestaan.

»Nederland, de wieg der GROTIUSSEN en ERASMUSSEN, der REMBRANDTS en BILDERDYKEN, der BOERHAVENS en VAN SWINDENS, de wijkplaats der SCALIGERS en WETSTEINS, der VONDELS en BAYLES, Nederland, voorheen het brandpunt van alle geleerdheid en wetenschap en de zetel der kunsten, zweert thans zijne oude grootheid af en huldigt alleen den Mammon dezer eeuw."

Op die vraag geeft de *Arnhemsche Courant* tot antwoord:

De verstandige mannen, die zich onder de genoemde personen mogten bevinden, zouden alsdan zeggen: Nederland schijnt waarlijk weder wijs te worden. Toen het de wieg der GROTIUSSEN en ERASMUSSEN; der REMBRANDTS en BOERHAVENS was, toen het ten wijkplaats (wij behouden het woord des institutischen schrijvers) strekte aan de SCALIGERS en WETSTEINS, aan de VONDELS en BAYLES, toen het van alle geleerdheid en wetenschap het brandpunt, van alle kunsten de zetel was, ... *toen had het geen Instituut.*

Toen had het geen *Instituut* voor onbeduidende geleerden; maar *wezenlijke* geleerdheid. Toen bloeiden er waarlijk kunsten en wetenschappen; sinds die bloei ophield, rigtte een *vreemde koning* er een Instituut op: of wel: sinds die vreemde koning er een Instituut oprigtte, verdorde de bloei. Het was eene poging om naam te geven aan personen

die zich zelve geen naam konden maken. — Nu die *vreemde* instelling afgeschaft wordt, zal welligt de eigen aard zich weder vrijelijk kunnen ontwikkelen, zal waar talent en gezond verstand niet meer onder valschen schijn en pedanterie worden verstikt. Waarbij tevens de penningen des lands tot nuttiger doeleinden zullen kunnen worden gebezigd. Een *vreemde koning* stelde het Instituut in, ten behoeve van schijngeleerdheid; een *Nederlandsche koning*, heeft het, ten spijt van alle schijngeleerden, weder afgeschaft.

Kunst en wetenschap behoeven vrije lucht; men broeit ze niet uit in Instituten.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van den Donau, *18 april*. De laatste verandering van ministers der Porte, hoe betreurenswaardig de verwijdering eens mans van *Reschid*-pacha's bekwaamheden ook zijn moge, schijnt nogtans eene noodwendigheid, om eindelijk de bevrediging van het Oosten te voltooijen. Deze staatsman was de vervaardiger van den laatsten firman, waarbij den onderkoning van Egypte voorwaarden werden opgelegd, die blijkbaar de kiem van nieuwe verwikkelingen behelsden, en waarvan deze minister, bleef hij aan het roer, naauwelijks afgaan kon, zonder zijne waardigheid op het spel te zetten. Van niet minder beteekenis voor deze bevrediging, dan het ontslag van *Reschid*-pacha, is de benoeming van *Rifaat*-bey tot zijn opvolger. Deze benoeming waarborgt dat de Porte zich schikken wil naar den raad der vier verbonden mogendheden, en de voorwaarden zoodanig zullen worden gewijzigd, dat een duurzame vrede tusschen den sultan en *Mehemed-Ali* mogelijk wordt. (*S. M.*)

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, *17 april*. Het huwelijk van den erfgrootvorst met de prinses *Maria van Hessen* is bepaald op den 28sten dezer, den avond voor zijnen 23sten verjaardag. De feesten, ter dezer gelegenheid aan het hof te vieren, zullen met korte tusschenpoozen 16 dagen duren, en met de bekende eerste voorjaarswandeling naar Katharinenhof worden besloten. — [illegible] eene groote landverhuizing naar de zuidelijke provinciën. (*H. C.*)

DUITSCHLAND.

Bremen, *21 april*. Bij gelegenheid der conscriptie tot voltallig-making van ons contingent, hebben er gisteren onrustige tooneelen plaats gehad, daar de jonge manschap uit de Neustadt, grootendeels cigarenmakers, de militaire commissie hoonde, de policie mishandelde en de wacht met steenen wierp. Het bataljon en het in het dorp Hastedt liggende escadron werden ontboden, en herstelden laat in den avond de rust, nadat er van weerszijden wonden waren toegebragt, en eenige arrestatiën hadden plaats gehad. Heden is er afgekondigd dat wanneer er weder met steenen mogt worden geworpen, de militairen gebruik zouden maken van hunne wapenen. Ten 7 ure moeten alle herbergen gesloten zijn; alle zamenscholingen zullen gewapenderhand uiteen gejaagd worden. (*Hann. Z.*)

OOSTENRIJK.

De *Deutsche Adelszeitung* meldt uit Weenen: Toen, eenige dagen geleden, eene Engelsche familie in Krain in een bosch kwam, werd zij door roovers overvallen. Zeer duidelijk hoorde men de woorden des aanvoerders: » Slaat de mannen dood, tot op den koetsier, en laat de vrouwen gaan." Nadat de rooverbende eene aanzienlijke som gelds weggenomen, en de bede der vrouw om het leven haars mans te sparen, afgeslagen had, ontkwam de vrouw gelukkig met haar rijtuig naar de naastbijgelegene plaats, en daar de volgende dag een zondag was, ging zij naar de kerk. Doch hoe zeer verschrok zij, toen zij in den predikant (*Prediger*) het hoofd der rooverbende herkende. Terstond verliet zij de kerk en gaf de zaak bij den regter aan, die er geen geloof aan kon hechten, daar hij den ijver en vroomen wandel des predikants kende. Doch om de vrouw te bevredigen, deed men bij den geestelijken (*Geistlichen*) een huiszoeking, en vond onder eene valdeur aanzienlijke sommen gelds, wapenen, en de rooverkleeding, welke de vrouw terstond herkende. Daarop werd de predikant in hechtenis genomen, en hij verbeidt nu zijne geregte straf. De stukken zijn reeds bij de criminele regtbank te Weenen ontvangen.

ENGELAND.

Londen, *24 april*. Uit eenen aan het Engelsche parlement aangeboden staat blijkt, dat het getal der over de posten verzonden brieven in het vereenigd koningrijk 750 per minuut bedraagt. — Gedurende het 1ste jaar der instelling van den tax à 2 pence is het zuiver bedrag 30 pCt. hooger geweest, dan de opbrengst in eenig der vroegere jaren.

Londen, *25 april*. Het huis der gemeenten heeft eergisteren eene aanvraag van 21,626,320 p. st. ter betaling van exchequer-bills goedgekeurd, zonder beraadslaging. — In dezelfde zitting van het huis hebben de ministers eene nederlaag geleden, bij de behandeling van eene aangelegenheid van ondergeschikt belang.

FRANKRIJK.

Parijs, *25 april*. De versterking van Parijs wordt met den meesten spoed voortgezet; steeds komen nog van onderscheidene oorden des rijks troepen aan, welke om Parijs worden gekantonneerd. Er zijn intusschen zeer strenge orders uitgevaardigd, waarbij aan de manschappen der onderscheidene korpsen wordt verboden, zich zonder een uitdrukkelijk verlof naar de hoofdstad te begeven. — De aartsbisschop van Parijs heeft, op zijn verzoek, van den maarschalk *Soult* de toezegging bekomen, dat de begraafplaats, op den Mont-Valérien gelegen, op welken berg een fort wordt gevestigd, zal worden ontzien en buiten den wal gehouden. — Volgens de liberale bladen komen er niet alleen uit België lieden, om aan de fortificatiën te werken, maar ook uit Duitschland en voornamelijk uit Rijn-Beijeren. — Volgens die dagbladen zouden er vele ziekten onder de militairen, om Parijs gekantonneerd, heerschen.

— De regering schijnt er veel belang in te stellen, dat de door de Kamer der Gedeputeerden aangenomene wet op de rekrutering ten spoedigste haar beslag zal bekomen; dezelve is reeds in de Kamer der Pairs ingebragt.

— De laatste berigten uit Algerie vermelden, dat de Arabieren, welke in de omstreken van Medeah gelegerd waren, des nachts door den kolonel *Smith* waren overvallen geworden, en dat een groot aantal derzelve gedood is geworden. Genoemde kolonel had het opperbevel van Medeah op zich genomen.

— Het programma der feesten is uitgevaardigd, die in de eerste dagen van mei moeten gevierd worden, zoo heid van den H. doop, aan den graaf *van Parijs* toe te dienen. De eerste dag zal louter godsdienstig zijn, en er zal alleen kwestie zijn van den doop. Den tweeden dag zal het vuurwerk worden afgestoken, waarvoor de toebereidselen reeds worden gemaakt.

— Volgens de *Revue de Paris* is er tusschen Frankrijk en de vier mogendheden nog niets geteekend. » Wij zijn het niet, zegt het tijdschrift, die het ministerie aanzetten zullen om iets te verhaasten, want hier zou ongeduld eene wezenlijke fout zijn. Men kan zeggen dat Frankrijk des te beter handelen zal naar mate het eenigen tijd zal blijven zonder iets te doen. Die tijd van wederkeerige waarneming is noodig voor iedereen: voor Europa om zich wel te overtuigen dat Frankrijk zeer goed, zonder te wanhopen, afgezonderd, krachtig en rustig blijven kan; voor Frankrijk om de opregtheid der bedoelingen ten zijnen aanzien te doorgronden."

BELGIE.

Brussel, *25 april*. De pennenstrijd der dagbladen over de verandering van het ministerie duurt nog altijd voort, maar boezemt over het algemeen zeer weinig belang in. — Van hunnen kant schijnen de nieuwe ministers tegenover de aanvallen, die dagelijks tegen hen gerigt worden, eenen bijzonderen ijver ter behartiging van de materiële belangen des lands te willen overstellen. Heden ten minste zijn een aantal koninklijke besluiten, betreffende het aanleggen van werken van algemeen nut, onder anderen ter voorkoming van overstroomingen der Senne, en dergelijke, afgekondigd, welke gewis een goeden indruk zullen maken. — De stad Brussel vleit zich, dat de deelneming van haren burgemeester, den heer *van Volxem*, aan het hoog bewind, zal strekken, om sommige van hare bijzondere belangen, die te voren weinig ondersteuning vonden, aanmerkelijk te bevorderen. Bepaaldelijk hoopt men, dat nu de zaak van de schadeloosstelling wegens de plunderingen geregeld en afgedaan zal worden.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *26 april*. Z. M. heeft eervol ontslag verleend aan den generaal-majoor *de Hart*, uit deszelfs betrekking van chef der afdeeling van het personeel en militaire zaken bij het departement van oorlog.

— Z. M. heeft benoemd: tot plaatsvervanger van den kantonregter te Heusden, arrondissement 's Hertogenbosch, mr. *J. G. van Ravesteijn*, controleur van 's rijks belastingen aldaar; tot plaatsvervanger van den kantonregter te 's Gravenhage, jonkhr. mr. *N. de Gijzelaar*, lid der ridderschap van Zuid-Holland; tot plaatsvervanger van den kantonregter te Heikenszand, arrondissement Goes, *S. M. van der Heijden Sinclair*, notaris aldaar; tot plaatsvervanger van den kantonregter te Holwerd, arrondissement Leeuwarden, mr. *P. A. V.* baron *Harinxma thoe Slooten*; tot plaatsvervanger van den kantonregter te Sneek, mr. *H. Hiddinga*, procureur aldaar; tot griffier van het kantongeregt te Bolsward, arrondissement Sneek, *S. S. Wijma*, kandidaat-notaris te Harlingen; tot substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Eindhoven, Mr. *W. J. van Beusekom Jr.*; tot regters-plaatsvervangers in de arrondissements-regtbank te Arnhem, Mr. *P. C. A. C. Reigersman* en Mr. *W. H. Taaij*; tot regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Alkmaar, Mr. *P. de Lange*.

— Heden heeft Z. M. de koning, vergezeld van HH. KK. HH. de prinsen *Alexander*, *Hendrik* en *Frederik der Nederlanden*, den erfgroothertog *van Mecklenburgh-Schwerin*, en gevolgd door eenen luisterrijken staf, eene groote inspectie gehouden over de in deze residentie in bezetting liggende troepen, het regement grenadiers, bataljon jagers en de eskadrons lanciers. De troepen hebben verschillende krijgsverrigtingen voor den koning en de prinsen met veel juistheid uitgevoerd en hebben ten slotte voor Z. M. en Hoogstdezelven gedefileerd. Het veld, dat door talrijke toeschouwers omgeven werd, bood een schoon gezigt aan, hetgeen niet weinig door het heerlijke lenteweder opgeluisterd werd. Na den afloop der inspectie heeft Z. M. Hoogstdeszelfs bijzondere tevredenheid te kennen gegeven. Aan de koningsbrug, bij den ingang van het bosch, werd Z. M. door eene talrijke volksmenigte afgewacht en hartelijk begroet.

— Z. Exc. de minister van financiën heeft bekend gemaakt, dat, ten gevolge van Zr. Ms. besluit van 22 maart ll., n° 112, en ter verdere uitvoering van de wet van 27 december ll. (*Staatsblad* n°. 77), omtrent de opheffing van het amortisatie-syndicaat, met den eersten mei aanstaande, is ingesteld een *agentschap van* [illegible] verrigten van de werkzaamheden, tot hiertoe door den thesaurier *J. Fraser*, en door den referendaris-commissaris tot de conversie der nationale schuld, jhr. mr. *J. van Iddekinge*, vervuld; zullende ieder van die heeren op de daartoe tot heden aangewezen kantoren met gezegden eersten mei voortgaan, hetzij met het doen van de ontvangsten en uitgaven, hetzij met de uitgifte van stukken en coupons, respectivelijk aan hen opgedragen.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer hebben heden eenen aanvang gemaakt met het in overweging nemen van het ontwerp van wet tot de afschaffing van de regtsmagt der hoogheemraadschappen en derzelver vervanging door andere verordeningen. Morgen zullen zij dat onderzoek voortzetten.

Dordrecht, *25 april*. Het stedelijk bestuur heeft bepaald, dat de graanmarkt deze week zal gehouden worden op aanstaanden vrijdag 30 dezer, in plaats van donderdag, dewijl op donderdag deze stad met een bezoek van Z. M. den koning zal vereerd worden.

Groningen, *26 april*. Zaturdag jl. is alhier gearresteerd en naar het burgerlijke en militaire verzekeringshuis ter dezer stede vervoerd geworden de boekdrukker *J. H. Bolt*, niettegenstaande zeer velen vertrouwden, dat Z. M. de koning hem gratie zou schenken en de *Arnhemsche Courant* van den 17den april jl. meldt, dat » *de koning, overtuigd dat de waardigheid der dynastie bij dergelijke vervolgingen* niet kan winnen, en zijne regering liever met blijken van edelmoedigheid willende openen, zou, naar men ons verzekerde, gezind zijn, zoo van deze" (de straf, die *Rienks* is toegedacht) » als van de vroegere straffen tegen den uitgever en de redacteuren van het dagblad uitgesproken, gratie te verleenen."

Tot dusverre is dit echter, helaas, niet vervuld geworden, en wij zijn zeer nieuwsgierig te weten, op welke gronden de *Arnhemsche Courant* zulks kon vermelden. (*Tolk der Vrijheid.*)

De *Arnhemsche Courant* vermeldde zulks op grond van eene mededeeling, haar door een zeer geacht persoon gedaan, die over de zaak met den koning zelven had gesproken, en meende te mogen opmaken dat Z. M. gezind was tot het verleenen van gratie. Welligt worden dienaangaande nader eenige bijzonderheden medegedeeld.

Mengelwerk.

Het Russische leger.

III. De Officieren.

Het schijnt alsof alle krijgslust van het Russische volk uit de lagere standen zich naar de hoogere had teruggetrokken, om, van hen uitgaande, den militairen geest aan de van het vreedzame volk afgezonderde troepen weder in te blazen. De adel van Rusland is over het algemeen krijgszuchtig. Zijne zonen wijden zich bijna uitsluitend aan dien stand, zijne grijsaards bedekken hunne zilveren haren nog met den generaals-hoed, zijne kinderen droomen van soldaten en spelen met looden soldaatjes, en zelfs zijne dochters schenken hare liefde en kussen slechts aan uniformen. De krijgsdienst is de algemeene groote baan waarop zich alles begeeft, en van waar de wegen naar alle eereposten van den staat open staan. Met het zwaard moet iedere burgerlijke waardigheid worden verkregen, en slechts een militaire graad verschaft aanspraak op diplomatische posten, op de ambten van regerings-, staats- en ministerraden, en zelfs zij, die het opzigt over de stille oefeningen der muzen hebben, zijn generaals, en de naaste raadgevers van het opperste staatsgezag worden uit het leger genomen. Het is een algemeen gevoelen in Rusland, dat slechts hij, die zich een tijd lang aan de krijgsdienst wijdde, tot ieder ander bevel geschikt is. De krijgsdienst is de algemeene voorschool voor alle staatsambten, als het ware het *collegium logicum*. Voor men eenigen post bekleedt, moet men »fluchbie snatj" »de dienst kennen." Door de krijgsdienst verkrijgt men alle bekwaamheden, die een Russisch staatsbeambte in iedere betrekking noodig heeft, den behoorlijken dienstijver, gehoorzaamheid en buigzaamheid jegens de hoogen, geschiktheid om te bevelen, en ontzag, en de noodige waardigheid tegenover de ondergeschikten. Bijna alle takken van de dienst zijn op militairen voet ingerigt, en die het niet zijn, zijn van weinig belang. Bijna alle hooge betrekkingen worden door generaals bekleed, zoo als de ministers, de rijksraden, de gouverneurs der provinciën, de curatoren der hooge scholen, de opperhoutvesters, de opzieners over de bergwerken, en slechts bij uitzondering; zeldzaam, als eene witte raaf onder de zwarten, vindt men onder hen eenen burgerlijken ambtenaar. Slechts de lagere, geringe posten in het burgerlijke worden ook door burgerlijken bekleed, door lieden van geringe familie, door *parvenus*, enz. Gevolgelijk zijn ook deze zoogenaamde »Tschinnowniki" aan eene algemeene weinig verbloemde minachting prijs gegeven. Er moeten bijzondere omstandigheden, eene zonderlinge eigenzinnigheid van den vader, ziekelijkheid van den zoon, of eene andere dergelijke reden plaats vinden, als deze laatste terstond van het begin af aan voor de burgerlijke dienst bestemd wordt. De meesten, namelijk bij drievierde van de zonen des adels, hebben dezen levensloop: kadet — jonker — kapitein — overste — generaal, en dan, na eenige veldtogten en veldslagen, eenig aangenaam en rustig ambt, lid van den rijkssenaat, eene gouverneursplaats, curator eener hooge school of iets dergelijks.

De Russische adel is — even als de aristocratiën van alle landen, die oorspronkelijk slechts op militairen roem steunden — van nature deze krijgsdienst zeer genegen. Maar het is niet alleen natuurlijke neiging, die hen in het kadettenkorps en in de militaire academiën voert, maar ook eene kunstige door den staat te weeg gebragte drijfveer, en gedeeltelijk zelfs dwang. De wet van PETER *den Groote*, volgens welke de adelsvoorregten verloren gaan, wanneer in twee opvolgende geslachten geen lid der familie, noch vader noch zoon, zich in de dienst eenen adelsrang heeft verworven, is nog van kracht; de Russische adel moet dus gestadig vernieuwd worden, en als de vader niet gediend heeft, is de zoon wel verpligt te dienen, en zoo lang te dienen totdat hij in eene klasse komt die hem den adellijken rang teruggeeft. Verzuimt hij dit, dan wordt de kleinzoon tot de klasse der gemeenen gerekend.

Over het algemeen behoort men zonder twijfel PETER *den Groote* voor dezen dwang in zeker opzigt slechts te danken, voor zoo verre de Russen in de krijgsdienst meer goeds leeren dan ergens anders. Zoo als het leger voor den gemeenen man eene school der tucht is, zoo is het voor den adel eene school van goede zeden en moreele vorming. Alle Russische muzenzonen onderscheiden zich door gebrek aan zedelijke vorming, door beschaafdheid en ruwheid, alle burger-ambtenaren door omkoopbaarheid en gemeenen, lagen zin. Niemand leert beter zijnen Bojaren-zin buigen, zich naar de omstandigheden, de wet en den wil van anderen voegen, dan de Russische officier. Hij heeft gelegenheid vele menschelijke ellenden van nabij te zien, en het deelnemend zelf mede te dragen. Met zijne soldaten en wapenbroeders, die hij lief krijgt, staat hij eene harde school van ontberingen door, en verslompt hierdoor menigen hartstogt, welken hij, die stil op zijne goederen leeft of in de hoofdstad zwelgt, slechts des te meer ontwikkelt en voedt. Daarbij komt nog dat de krijgsmansstand, reeds uit zijnen aard, eene aangename en bevallige uiterlijke vorming aanbrengt. Een Russisch officier is, over het geheel genomen, altijd een aangenaam man, en zekerlijk ontwikkelen zich alle goede eigenschappen, die de Rus bezit, nergens beter dan in de krijgsdienst. De Russische garde-officieren behooren tot de beschaafdste mannen die een salon kan verlangen, en ook de officieren van het overige legerkorps laten velen in wereldkennis en beschaving achter zich.

Het Russische leger is als een groot straf- en verbeterhuis te beschouwen. De tucht is zoo streng, dat zij ook het ziedenste bloed bedaardigt. Wij merkten reeds vroeger, in het artikel over de ligtingen der rekruten, aan, dat de grondbezitters gewoonlijk slechts het uitschot hunner boeren afgeven, de dieven, landloopers, dronkaards, met welke hunne opzieners niet klaar kunnen komen. De Russische korporaal neemt ze allen aan en weet hen allen van hunne ondeugden te genezen, zoodat zij spoedig de gewilligste, gehoorzaamste kerels ter wereld worden. Op eene menigte misdaden is »de dienst als gemeen soldaat," als straf gezet. Onnutte studenten, ambtenaren, ja zelfs priesters, worden op deze wijze onder de soldaten gestoken, waar zij spoedig gelegenheid vinden, hunne booze lusten te boeten. Maar vooral is het eene gewone straf voor officieren, tot gemeen gedegradeerd te worden, eene straf, die even goed bij graven en vorsten, als bij geringeren wordt toegepast. De straf komt zoo dikwijls voor, dat er altijd eene menigte edellieden, baronnen, graven en vorsten onder de gemeenen schuilen. Zelfs oversten en generaals worden dikwijls plotseling tot gemeene soldaten gedegradeerd, velen voor altijd, anderen voor eenen bepaalden tijd, die echter gewoonlijk door een bewijs van genade weder verkort wordt. Deze straffen worden dan zoo streng uitgevoerd, dat de gedegradeerde zich volstrekt niet anders dan in zijne graauwe soldatenpij mag vertoonen, en de gezelschappen zijner vrienden slechts in het geheim en met gevaar van bestraft te worden, kan bezoeken.

Voorzeker is zulk eene straf altijd een groot ongeluk. Maar later, als zij eerst weder verlof hebben om zich op nieuw als officier te laten inschrijven, halen zij gemakkelijk het verzuimde weder in, want nergens is de bevordering sneller dan in het Russische leger. Bij ons gaat het dikwijls: »ik leef als luitenant, en ik sterf als luitenant," en hij, die maar eerst als kapitein aan het hoofd eener kompagnie staat, gelooft reeds een man van gewigt te zijn. Hoe vele kapiteins en majoors worden op hunne plaats grijs! en tot generaal-majoor ziet men het bijna nooit anders dan grijze hoofden brengen. Geheel anders in Rusland. Spoedig klimt de jonker boven de onderste rangen, de officier boven de vaandrigs, luitenants, en stafkapiteins, tot kapitein op, en weldra meldt hij zijnen vader dat hij majoor is geworden. Gewoonlijk hopen zij nog voor hun dertigste jaar overste en regiments-chef te worden, en zetten zeker, als geen Turksche of Tscherkessische kogel eene noodlottige streep door de rekening maakt, nog in het veertigste jaar den generaalshoed op; wel te verstaan, de zonen van groote en invloedrijke familiën. Maar ook zelfs aan de kleine familiën en plebejers gelukt het in het Russische leger sneller dan ergens anders eenen aanzienlijken rang te verdienen, — en als protectie daar, even als overal, haren invloed uitoefent, dan doet van den anderen kant zich toch ook de verdienste meer dan ergens gelden. De menigte van titellooze Russische generaals getuigt dit.

De oorzaken van deze spoedige bevordering in het Russische leger, van dit verbazend snelle opklimmen tot de hoogste trappen der militaire rangen, zijn verschillend. Vooral moet het worden toegeschreven aan de vroegtijdige terugtrekking van de zonen uit rijke familiën, die zich slechts laten inschrijven om aan de wet en de gewoonte te voldoen, hunne titelzucht te bevredigen, en die zich met eenen eervollen rang op hunne goederen of in de residentie-steden nederzetten om hun vermogen te genieten, of om eenen meer ruimen burgerlijken post te bekleeden, en zoo plaats maken voor hunnen opvolger. Voorts aan de menigvuldige straffen van degradering, welke de officieren treffen, die dikwijls nog sneller de trappen des roems afstuimelen, dan zij die waren opgeklommen. Eindelijk ook aan de onafgebrokene oorlogen van het Russische leger, vooral aan den Kaukasischen oorlog, die vele officieren verslindt, daar de Tscherkessiers altijd liever eene schitterende uniform tot doelwit hunner nooit missende kogels nemen, dan de graauwe pij van den gemeenen soldaat. Terwijl dus in onze legers in alle rangen bijna een stilstand heerscht, vindt in het Russische leger, ook zelfs in den vrede, eene verwisseling plaats, zoo als bij ons slechts in tijden van groote oorlogen.

(*Het slot hierna.*)

Laatste voorstelling van Mlle Mars.

Den eersten april, heuchelijke dagteekening, was de zaal van het *Théâtre-Français* gevuld zoo als zij nooit geweest was; ieder was op zijne plaats, geroerd, aandachtig, zwijgend; men moet de ontroering van dien avond hebben gedeeld, om een juist denkbeeld te krijgen van hetgeen eene vereeniging van beschaafde lieden zijn kan, die met hart en ziel de schoone kunsten beminnen. Opdat haar dit afscheid harer waardig zou zijn, had Mlle MARS MOLIÈRE en MARIVAUX ter hulpe geroepen, hare beide getrouwe vrienden, getrouw tot aan het einde; de eerste deftig, ernstig, plegtig, zelfs in zijn leven; de andere welwillend, beminnelijk, behagelijk, sierlijk en bevallig. — De eerste, die Mlle MARS met zoo stevige hand ondersteunde, de andere dien zij zelve met zoo veel bevalligheid schraagde door hem haren blanken schouder te leenen; de eerste die alles zal overleven, zelfs een onherstelbaar verlies; de andere die zich denzelfden avond voelde sterven, en die op dat uur zonder herstel is ondergegaan.

De *Tartufe* werd met weinig *ensemble* gespeeld, daar Mlle MARS alle aandacht, alle belangstelling, alle sympathiën op zich vereenigde. Bij ieder vers, bij iedere beweging, zeide men onwillekeurig tot zich zelven: — vaarwel woord, dat mij zoo zeer verrukt heeft! vaarwel voor altijd; vaarwel lachje, dat ik zoo beminde; vaarwel dat fijne verstand, dat terugkeert van waar het gekomen is, naar MOLIÈRE! — zóó was de ontroering dubbel. Van tijd tot tijd hernam het meesterstuk zijne heerschappij, en dan verontwaardigde zich het blijspel en morde, zoo als de wroeging zou hebben gedaan; zonderling blijspel inderdaad, waarin de vreeselijkste en afschuwelijkste der misdaden door den spot wordt gegeeseld. Veinsaard! gij zult van u zelven zeggen zonder u lang te laten bidden: ik ben een gierigaard, een leugenaar, een valsch speler, een wellusteling, een dief, een ondankbare; maar nooit, zelfs niet aan u zelven, zult gij die vreesselijke waarheid bekennen: — ik ben een veinsaard!

Toen het drama geëindigd was, kwam Mlle MARS terug onder de eenvoudige kleeding, onder de naïve en ongemaakte bevalligheden van LISETTE. Zij had de zijde, het fluweel, de diamanten, de kanten, die fijne stof, waarvan meester *Tartufe* partij trok, al die uiterlijke versierselen weggelaten, om te verschijnen, zoo als men verschijnt wanneer men een levendig en doordringend oog heeft, eene heldere en zuivere stem, een blank en fijn vel, eene jeugdige houding, kortom als eene vrouw *comme il faut*. — Hier ben ik! Gij zult niet zeggen dat ik mij te veel heb opgesierd, gij zult niet zeggen dat ik te veel pogingen heb gedaan, en echter ziet mij aan, hoort mij. En dan begint zij het onophoudelijke gesnap van het *Jeu de l'amour et du hasard*. Zij geeft zich geheel aan de levendige schalkschheid van hare rol over; zij is beurtelings het meisje naar de wereld en de *grisette*. Men hoorde haar met open mond, men zag haar aan met gretige blikken, en men zeide: — Dat is onmogelijk, die vrouw speelt niet voor de laatste keer! Maar er was zoo veel kalmte in hare houding, zoo veel bevalligheid in haar spel, zij had zoo goed in een zamengevat al hare volmaaktheden vereenigd, dat datzelfde het eeuwige vaarwel deed gevoelen. Gij weet, als men afscheid neemt, als men elkaar niet zal wederzien, dan verdubbelen de liefkozingen, de teederheden, de aanbidding, en, als men zwak is, weent men luide. — Zij, die zielskracht bezitten, weenen in stilte; als zij ver zijn, zeer ver, dat men hem hen niet meer zien noch hooren kan, dan geven zij zich aan de droefheid van hun hart over; zij vergoeden de verloren tranen; — maar wat maakt het uit! niemand weet dat zij geweend hebben.

Toen alles gezegd was, wilde de geheele zaal Mlle. MARS terugzien. Zij werd teruggeroepen, niet met die woeste en voorbereide stem, die zich in de zaal verheft, te gelijkertijd dat de kroon daalt, als om haar bleek licht op die valsche enthousiasten te werpen; maar zij werd beleefdelijk met eenparige stem teruggeroepen, zoo als ik nooit iemand hoorde terugroepen. Het scherm werd opgehaald. Toen verscheen Mlle. MARS, te midden der acteurs in het zwart, en der actrices in het wit gekleed (eene onverwachte hulde, van eene middelmatige uitwerking wat het gezigt betreft). Zij groette die geheele enthousiastische menigte, met eene diep gevoelde waardigheid; haar afscheid was eenvoudig, treffend, plegtig; zij hield haar hart met beide handen, en ook zij had kunnen zeggen als die heldin van CORNEILLE: — *Tout beau, mon coeur!*

Nu is het gedaan met het *Théâtre Français*, het is geheel ledig. Het heeft in vierentwintig uren zijne onbetwistbare en onbetwiste meerderheid verloren; het heeft zijne populariteit door geheel Europa verloren, de parel zijner kroon is gevallen. Het is gedaan, voor langen tijd ten minste, met den roem der meesterstukken van die schoone eeuw, waarvan Mlle MARS de tolk was; het is gedaan met die getrouwe voorstelling der zeden, hartstogten en goeden smaak van voorheen; wij vallen van de hoogten van het blijspel op het vaudeville terug, wij keeren van de *l'Oeil-de-Boeuf* naar de *Chaussée d'Antin* terug; uit het Versailles van *Lodewijk* XIV dalen wij af in de voorstad St. Honoré! Gelukkig genoeg indien wij niet genoodzaakt zijn af te dalen tot de versch geblankette hertoginnen van de *rue Notre Dame de Lorette*, tot de markiezinnen van de *rue du Helder*.

Ook is de droefheid over die aftreding groot, diep, innig. Het is gedaan met de schoonste genoegens van het tooneel voor iedereen die opregt de schoone taal, edele overleveringen, levendige herinneringen beminde. Wie zal de erfgename van Mlle MARS zijn? Niemand kan het zeggen, maar zij, die haar moet opvolgen, is zekerlijk nóg niet geboren. Zelfs bij het tooneel, niet alleen bij het *Théâtre-Français*, maar in de geheele tooneel-wereld, de ligtzinnigste, afgunstigste, ijdelste der bekende werelden, is de droefheid onbegrensd. Er is geen kunstenaar van eenige verdienste, die dat onnavolgbaar voorbeeld niet diep betreurt.

Den volgenden dag verhaalden, ten huize van een' burgerman, dien ik niet noemen wil, twee tooneelspelers van de boulevard, voor iets beters dan dat geboren, lagchende de gelukkige ellenden van hun leven sedert hun tooneel gesloten is. De vrouw is jong, schoon, geestig, zoo als er geene is, en groot en goed gevormd voor het drama; de man is zijner vrouw waardig, vol geestdrift en hartstogtelijkheid, maar hij gelijkt een weinig op eenen beer die den gifbeker of den dolk wel zou weten ter hand te nemen.

Eensklaps, te midden van het gesprek, dient men Mlle MARS aan!" Bij dien geëerbiedigden, bewonderden naam, staan onze twee beminnelijke Bomehers in eene eenparige opwelling van bewondering en eerbied, op. Mlle MARS is gezeten; zij blijven staan, bezig met haar te beschouwen. En eindelijk, ziet, daar valt de jonge vrouw haar plotseling te voet, en vat onder snikken en tranen de hand van Mlle MARS. — »Madame! madame! zeide zij, wij zijn zeer ver gekomen, mijn man en ik, om u nog eens te zien spelen; maar wij zijn te laat gekomen!" Dus sprekende was zij schoon, en zij sprak goed!

De man, op zijne beurt, zich schamende van zoo ontroerd te zijn, had zich naar den muur gekeerd, en hij hield zijn hoofd in beide handen; zijne dikke haren, geheel in wanorde, hingen over zijne handen, en hij weende. De criticus zelve, een criticus, een ongevoelige van beroep, een wild dier, bewogen door die natuurlijke zoo innige en treffende droefheid, was op het punt om zelf ook te weenen.

Maar Mlle MARS deed de eene en den anderen bedaren. Zij noemde madame MÉLINGUE hare dochter, haar zeggende, dat het edele tranen waren; MÉLINGUE wischte hare tranen af; en, wat betreft den criticus: »Ziedaar, zeide ik aan Mlle MARS, ziedaar hoe wij toch gisteren avond alle waren!"

JULES JANIN.

Correspondentie.

De brief van den kleederbleeker uit R. kan niet zonder naam geplaatst worden.

Het artikel uit 's Gravenhage over de kontracten met de Handelmaatschappij zal worden geplaatst.

Advertentiën.

Departement van Financiën.

BESTUUR DER DOMEINEN.

Agentschap te Tiel.

De AGENT VAN HET DOMEIN te *Tiel* zal, als daartoe behoorlijk gemagtigd, op Woensdag den 5den Mei 1841, des voormiddags ten elf ure, ten huize en herberge van *JOHANNES BEEKMAN* te *Buren*, ten overstaan van den Heer Burgemeester der gemeente *Buren*, in het openbaar aan de minsteischende aanbesteden;

Het opmaken van Hennisdijk en Kaden, behoorende bij de Domein-Goederen onder *Tricht*.

Het uitvegen en baggeren der Weteringen, Ring- en Banslooten, enz., behoorende bij de Domein-Goderen onder *Buurmalsen*, *Tricht*, *Beusichem*, *Zoelmond*, *Asch*, *Ravenswaay*, *Culenborg* en *Acquooy*.

Het wieden van onkruid uit de Domaniale Grinden en Rijswaarden onder *Culenborg*, *Acquooy* en *Ophemert*.

En het uitgraven van 3722 strekkende Ellen Heiningslooten langs eenige Domaniale Hooilanden onder *Tricht* en *Buurmalsen*.

De voorwaarden van aanbesteding zijn te lezen ten kantore van voormelden Agent en ter Secretarie van de gemeente *Buren*.

De Agent voornoemd,
J. RAGAY.

OPENBARE VEILING,

ten overstaan van den Heer *J. GOLDSMIT*, Deurwaarder, van de SCHILDERIJEN en KUNSTWERKEN van *Levende* en *Oude Meesters*, ingezonden in de doorloopende Tentoonstelling, onder directie van den Heer *H. KERCKHOFF*, op den Vijgendam te *Amsterdam*.

Dezelve zal plaats hebben op Maandag den 3den Mei 1840 en volgende dagen, des nademiddags ten zes ure, in de Bovenzaal van het Verkoophuis voormeld, alwaar nog inmiddels de Schilderijen tot en met den 1sten Mei 1840, dagelijks van 10 tot 3 uur, zullen kunnen worden bezigtigd, en de Catalogus à 25 centen te bekomen is.

TE KOOP.

Een TORENKLOK, zoo goed als nieuw; hoog vijf en vijftig, wijd in diameter negen en zestig duim Nederlandsch. — Te bevragen bij den Boekverkooper *J. Az. DOIJER*, te *Arnhem*.

✝✝✝ *D. M. ELIAS*, in de Ketelstraat te *Arnhem*, heeft de eer te berigten, dat hij uit *Genève* terug gekomen is met een volledig assortiment GOUDEN en ZILVEREN CILINDER- en andere HOROLOGIËN, door de eerste Fabrieken geregeld; alsmede alle soorten SPEELDOZEN. — De prijzen zijn juist als die in de Fabrieken gesteld.

P. S. *Voor goede werken wordt ingestaan.*

Uit de hand te Koop.

Eene partij van ruim twee honderd Mudden beste AARDAPPELEN, te bevragen bij *P. VAN ERP*, Kastelein te *Bemmel*.

HET MAGAZIJN VAN MEUBELPAPIER VAN G. J. BACKER TE NIJMEGEN,

is verplaatst naar de Groote Markt, Wijk D. N°. 7, alwaar dezer dagen wederom ontvangen is een ruime voorraad der Nieuwste PAPIEREN, alsmede diverse soorten MARMER-, LAMBRISERING- en GORDIJNEN-PAPIER, SCHOORSTEENSTUKKEN, BEHANGSELLINNEN, WASDOEK, enz., tot zeer billijke prijzen.

De Ondernemer der OMNIBUS-DIENST, maakt het geëerde Publiek bekend, dat hij op aanstaanden Zondag, den 2den Mei, met dezelve eenen aanvang zal maken, en wel *van* Arnhem *naar* Velp, des morgens om 9 uur, en des namiddags om 1 en om 4 uur; terug *van* Velp *naar* Arnhem, des voormiddags om 11 uur, en des namiddags om 2 en om 8 uur.

J. P. FLORISSEN.

*** Bij den Boekhandelaar *J. BELIFANTE*, te *'s Gravenhage*, ziet het licht;

VERZAMELING VAN OFFICIELE STUKKEN ENZ., BETREKKELIJK HET CONCORDAAT.

Welke verzameling een volledig en onpartijdig overzigt behelst van den oorsprong van het Concordaat af, tot het gebeurde in de laatste dagen en tot 's Konings reize naar de Hoofdstad ingesloten.

Prijs 50 Cents.

Dit werkje is, behalve bij den Uitgever, ook dadelijk of binnen weinige dagen te bekomen bij alle voorname Boekhandelaren des Rijks, en onder anderen te *Amsterdam*, bij L. VAN BAKKENESS, op den Nieuwendijk; *Rotterdam*, bij VAN GOGH; *Leiden*, VAN DER HOEK; *Utrecht*, VAN TERVEEN EN ZOON; *Dordrecht*, BLUSSÉ EN VAN BRAAM; *Middelburg*, VAN BENTHEM EN JUTTINGH; *'s Hertogenbosch*, PALIER EN ZOON; *Breda*, BROESE EN COMP.; *Arnhem*, NIJHOFF; *Nijmegen*, VIEWEG; *Leeuwarden*, EECKHOF; *Groningen*, VAN BOEKEREN; *Zwolle*, TJEENK WILLINK; enz.

*** Bij den Boekverkooper *J. RÖMELINGH*, te *Groningen*, en alle Boekhandelaren in het Rijk, wordt *Ingeteekend* op eene

ALGEMEENE WERELDGESCHIEDENIS, VOOR ALLE STANDEN, VAN DE VROEGSTE TIJDEN AF TOT HET JAAR 1831,

door Prof Dr. *CARL VON ROTTECK*;

naar de *vijfde* Hoogduitsche Uitgave, in *vier Deelen*.

Dit werk, alle Landen en Volken, in al derzelver bijzonderheden betreffende, is een der beroemdste, die tot nog toe het licht gezien hebben. Door den *uiterst geringen prijs* van *f* 2-00 voor ieder Deel, in groot 8vo, op *Velin Papier*, zal ieder beminnaar van Geschiedkundige lektuur zich genoopt vinden, hetzelve aan te schaffen. De Inteekening blijft opengesteld tot ultimo April 1841.

Wordt met goed succes gedebiteerd:

I. HANDBOEK DER WELLEVENDHEID, OF AANWIJZING om zich in de ZAMENLEVING *welvoegelijk* te gedragen, à 90 Ct. Derde druk.

II. BEKNOPT EN VOLLEDIG HAND- OF ZAKBOEKJE VOOR KOOPLIEDEN, WINKELIERS, ENZ.; waarin men vindt, hoe veel eene zekere hoeveelheid Goederen kost, tegen $\frac{1}{2}$, 1, $1\frac{1}{2}$, 2, of meer Cents, zelfs tot 20 Guldens ingesloten, de El, het Pond, de Maat, of wat het anders ook moge wezen, à 75 Ct.

III. LEVEN, DADEN EN KARATER VAN PRINS *BLUCHER* VAN WALSTADT, door Dr. *RAUSCHNICK*, met het Portret in Staal, groot 8vo, à *f* 3-60.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 28 April 1 El 6 Palm 3 Duim; gew. 0 Duim; gev. 5 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 27 APRIL.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{15}{16}$	$52\frac{1}{16}$	$51\frac{15}{16}$ a 52
Dito Dito . . » 5 »	$99\frac{7}{16}$	$99\frac{9}{16}$	$99\frac{7}{16}$
Uitgestelde Schuld . . » »			
Kansbiljetten . . . . . f	$24\frac{3}{4}$	$24\frac{7}{8}$	$24\frac{3}{4}$ a $\frac{13}{16}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	91		
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$74\frac{1}{2}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$166\frac{5}{8}$	$166\frac{3}{4}$	$166\frac{3}{4}$
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{1}{2}$		
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$20\frac{5}{8}$	$20\frac{3}{4}$	$20\frac{5}{8}$
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »	$5\frac{5}{8}$		
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H.&C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{1}{2}$	$104\frac{3}{8}$	
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{5}{8}$		
Dito 1831, 1833 . . » 5 »	$97\frac{3}{8}$		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	$87\frac{3}{8}$		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito. . . » 6 »	$69\frac{5}{8}$	$69\frac{3}{4}$	
POLEN. Aandeel. à fl 300 » f			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » f			
Dito à fl 250 . . . . . » »			
Metalliek . . . . » 5 »			
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	$73\frac{1}{4}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.